

corrumpere voluerit, divina illum ultio subsequatur et conatus sui privetur effectu et pro ausu temerario persolvat monasterio duplum tantum, quantum mala sua cupiditate distrahere voluit, fisco quoque persolvat auri libras tres, et ista traditio firma et stabilis omni tempore permaneat. Confirmata est haec fundatio et dotatio a Paschali II. papa anno 1106, Henrico IV. imperatore regnante.

. . . . Eundem religiosum abbatem [Marquardum] Henricus, marchio de Rumsperge¹⁾, ad se in Ursen²⁾ vocatum devota rogavit postulatione, ut propter divinam caritatem in suam susciperet provisionem et locum et conventum suum supradictum, id est novellam constructionem religiosorum fratrum in silva Hiberg³⁾ dicta. Qui petentis bonae consentiens voluntati ex fratribus sui monasterii discretum ipsi loco priorem⁴⁾ praefecit et tali provisione illam gubernavit congregationem et cum in praedicto nemore adhuc habitaret et cum (*sic*) ad locum, qui vocatur Ursin, per divinam providentiam est translata anno incarnationis domini 1185.

Illae sunt civitates et oppida, quae nos in constructione novi monasterii specialiter elemosynis suis adjuverunt. His et nos fraternitatis et orationum nostrarum debitam devotionem recompensantes, nomina eorum coram deo et sanctis nostris, Jacobo scilicet apostolo ac Georgio martyre, in hac praesenti pagina subscribimus, indulgentiam specialiter illis optantes et animas eorum deinceps in perpetuum in hoc Ysininensi monasterio commendantes deo et sanctis omnibus: Primi Aleshusenses⁵⁾. Deinde domini et fratres nostri Campidonenses⁶⁾ cum omni populo et presbyteris plebem regentibus. Ottenburenses⁷⁾ frequenter et multa solatia [tribuentes] Isingrinpiae memoriae abbas, sed et Bernoldus⁸⁾ et fratres ipsorum.

1) Ronsberg, bair. BA. Oberdorf. 2) Irsee, bair. BA. Kaufbeuren.
3) In Eiberg unweit Irsee bildete sich eine Einsiedlerniederlassung, welche den genannten Markgrafen zur Gründuug eines neuen Klosters veranlasste, s. Brunner, Die Markgrafen von Ronsberg, Programm des Gymnasiums St. Stephan in Augsburg 1860, 25—26. 4) Er hiess Wernher. Sein Grabmal in Irsee hatte nach der Isnyer Klostergeschichte (A. 41) die Inschrift:

Qui prior occurrit Wernherus ferreus audit,
Ferreus est heros, Isnia stemma dedit,
A solea sola prior hic sua stemmata duxit
Ferreus a solis, aureus ore prior,
Iste monasterium fundans in vertice montis
Aedificat cellas aedificatque scholas.
Qui prior in sacra luxit Wernerus eremo
Clarior ex alto splenduit Ursinio.

5) Die Stifter des Klosters, die Grafen von Altshausen oder Veringen.
6) Kloster Kempten. 7) Kloster Ottenbeuren. 8) Hs. Bertholdus, s. oben S. 151.